

Njemačka mi je otela tatu

Danas je moj tata otišao u Njemačku. Nije prvi put, ali svaki je put za mene kao prvi.

Znam da je morao otići zaraditi novac, ali meni nije svejedno, zapravo svaki mi je put sve teže i teže jer znam koliko ću morati ponovno čekati na naš sljedeći susret, na naš sljedeći zagrljaj.

Danima prije odlaska osjećam se loše, teret tuge, ali i gorčine pritišće mi srce. Ponekad mu zamjeram što me ostavlja, ponekad pomišljam da nije sve tako moralo biti i da je mogao naći drugo rješenje, a onda se svađamo, pa mirimo pa grlimo i tako sve u krug. Volim ga i u ljubavi i u svađi, ma volim ga oduvijek i zauvijek.

Otkad je otišao u Njemačku, stalno mislim na njega. Kad se vozim autom i vidim reklamu uz cestu na kojoj piše „ljepote Njemačke“ svaki put u sebi osjetim tugu, ali i bijes pa sama sebi kažem: „Kakve ljepote Njemačke? Njemačka je meni otela mog roditelja, mog tatu.“

Ne čujemo se baš često jer on puno radi, a ja sam u školi, ali kada se čujemo, od ljepote njegovog glasa srce mi je veliko kao kuća. Htjela bih da se vrati, nedostaje mi jako i jedva čekam dan kada ću se ponovno naći u čvrstom zagrljaju mog tate, jer biti u njegovoj blizini meni znači sve. Njegov zagrljaj i osmijeh na moje lice stavljaju suze, ali one radosnice, jer je za mene najveća sreća kad tata sretno stigne kući i zagrlji me kako samo on to zna.

Jako volim svog tatu jer je on najbolji tata na svijetu.

Irina Kuti, 6. razred

OŠ *Pavao Belas*, Brdovec

Mentor: Željka Trajbar Cigić